Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/45/EØF

af 16. juni 1992

om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød heraf

(EFT L 268 af 14.9.1992, s. 35)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 92/116/EØF af 17. december 1992	L 62	1	15.3.1993
►**M2**	Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996	L 125	10	23.5.1996

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/45/EØF

af 16. juni 1992

om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød heraf

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Kød af vildt er opført på listen over varer i bilag II til Traktaten; afsætningen af kød af vildtlevende vildt udgør en supplerende indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen;

for at sikre en rationel udvikling af denne sektor og forøge produktiviteten bør der på EF-plan fastsættes regler vedrørende de sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af vildtkød;

de forskelle, der eksisterer medlemsstaterne imellem med hensyn til dyrs sundhed og menneskers sundhed, bør fjernes for at fremme samhandelen inden for Fællesskabet med dette kød med henblik på gennemførelsen af det indre marked;

sygdomme, der kan overføres til husdyr og mennesker, kan spredes via dette kød; det er nødvendigt at fastsætte regler, der gør det muligt at bekæmpe disse risici;

der bør fastsættes hygiejnebestemmelser for udvinding, behandling og kontrol af kød af vildtlevende vildt for at undgå fødevareinfektion eller -forgiftning;

hygiejneregler, der skal overholdes af virksomheder, der behandler vildtlevende vildt, bør fastsættes, således at de kan autoriseres med henblik på samhandel;

med hensyn til gennemførelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, og de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes, bør der henvises til de almindelige bestemmelser i Rådets direktiv 89/662EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked ([4]);

hele stykker vildtlevende vildt og kød af vildtlevende vildt, der indføres fra tredjelande, skal være omfattet af de minimumskrav, der er fastsat i dette direktiv for samhandel mellem medlemsstaterne, og overholdelsen heraf skal kontrolleres i henhold til de principper og regler, der er nævnt i direktiv 90/675/EØF ([5]);

der bør fastsættes undtagelsesbestemmelser for mindre mængder kød af vildtlevende vildt;

([1]) EFT nr. C 327 af 30. 12. 1989, s. 40, og EFT nr. C 311 af 12. 12. 1990, s. 5.
([2]) EFT nr. C 260 af 15. 10. 1990, s. 154.
([3]) EFT nr. C 124 af 21. 5. 1990, s. 7.
([4]) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).
([5]) Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1). Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

▼B

der bør fastsættes midlertidige undtagelser for at give virksomheder, der behandler vildtlevende vildt, mulighed for at efterkomme de nye krav;

det bør overlades til Kommissionen at vedtage gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv; med henblik herpå bør der fastsættes procedurer, der sikrer et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne inden for Den Stående Veterinærkomité;

gennemførelsesfristen, som i artikel 23 er fastsat til den 1. januar 1994, bør ikke have indvirkning på ophævelsen af veterinærkontrollen ved grænserne fra den 1. januar 1993 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

1. I dette direktiv fastsættes de sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige betingelser for nedlæggelse af vildtlevende vildt samt for behandling og afsætning af kød af vildtlevende vildt.

2. Dette direktiv gælder ikke:

a) for jægerens overdragelse til forbrugeren eller til detailhandleren af et mindre antal hele stykker vildtlevende vildt, der ikke er flået eller plukket, og som for småvildts vedkommende ikke er udtaget

b) for overdragelse af mindre mængder kød af vildtlevende vildt til den endelige forbruger

c) for opskæring og oplagring af kød af vildtlevende vildt hos detailhandlere eller i lokaler ved salgssteder, hvor opskæring og oplagring udelukkende finder sted med henblik på direkte salg til forbrugeren.

Disse operationer er fortsat underlagt den sundhedskontrol, der er foreskrevet i de nationale detailhandelsbestemmelser.

3. Direktivets bestemmelser om handel eller import fra tredjelande gælder ikke for jagttrofæer eller hele stykker nedlagt vildtlevende vildt, der transporteres af en rejsende i egen bil, hvis der kun er tale om et mindre antal stykker småvildt eller et enkelt helt stykke vildtlevende vildt, og det af forholdene synes udelukket, at kødet af disse hele stykker vildt vil overgå til handel eller blive anvendt til erhvervsmæssige formål, og under forudsætning af at det pågældende vildt ikke kommer fra et tredjeland eller en del af et tredjeland, med hvilken handel er forbudt i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, eller artikel 18.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

a) vildtlevende vildt: jagtbare vildtlevende landpattedyr (herunder vildtlevende pattedyr, der lever på et indhegnet område på samme betingelser som vildtlevende vildt), samt jagtbart fuglevildt, som ikke er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 91/495/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af kaninkød og kød af opdrættet vildtd [1]

b) vildtlevende storvildt: vildtlevende klovbærende pattedyr

c) vildtlevende småvildt: vildtlevende pattedyr af leporidae-familien og fulglevildt til konsum

[1] EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 41.

▼B

d) kød af vildtlevende vildt: alle dele af vildtlevende vildt, der er egnet til konsum

e) vildtbehandlingsvirksomhed: en virksomhed, der er autoriseret i overensstemmelse med artikel 7, hvor vildtlevende vildt behandles og kød af vildtlevende vildt udvindes og kontrolleres i overensstemmelse med hygiejneforskrifterne i dette direktiv

f) indsamlingscentral: det sted, hvor det nedlagte vildtlevende vildt anbringes i overensstemmelse med hygiejneforskrifterne i bilag I, kapitel IV, punkt 2, til dette direktiv, indtil det transporteres til en behandlingsvirksomhed

g) afsætning: opbevaring eller udstilling med henblik på salg, salg, levering eller enhver anden form for afsætning af kød af vildtlevende vildt til konsum inden for Fællesskabet bortset fra overdragelse som omhandlet i artikel 1, stk. 2

h) samhandel: handel mellem medlemsstaterne i henhold til Traktatens artikel 9, stk. 2.

2. Med henblik på anvendelsen af dette direktiv gælder definitionerne i artikel 2 i direktiv 89/662/EØF og i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked [1] samt definitionen af fersk kød i artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 63/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet [2], i det fornødne omfang.

KAPITEL II

Bestemmelser vedrørende produktionen i Fællesskabet og samhandelen

Artikel 3

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at kød af vildtlevende vildt:

a) kommer fra vildtlevende vildt, der:

— er blevet nedlagt på et jagtområde med de jagtredskaber, som er tilladt efter den nationale jagtlov

— ikke kommer fra en region, der er omfattet af restriktioner i henhold til Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet [3], Rådets direktiv 91/494/EØF af 26. juni 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og for indførsel heraf fra tredjelande [4] og direktiv 91/495/EØF, eller et jagtområde, der er omfattet af restriktioner i henhold til artikel 10 og 11 i dette direktiv

— umiddelbart efter nedlægningen er blevet behandlet i overensstemmelse med bilag I, kapitel III, og inden højst tolv timer er blevet transporteret enten til en behandlingsvirksomhed, som omhandlet i litra b), eller til en indsamlingscentral, hvor det nedkøles til de i bilag I, kapitel III, fastsatte temperaturer, og hvorfra det videresendes til en behandlingsvirksomhed, som omhandlet i litra b), inden tolv timer eller, når de klimatiske forhold tillader det samt for fjerntliggende områder, inden for et tidsrum, der skal fastsættes af den kompetente myndighed, således at den pågældende behandlingsvirksomheds embedsdyrlæge kan foretage den i bilag I, kapitel V, fastsatte kødundersøgelse på tilfredsstillende betingelser. ►A1 Rådet,

(1) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).
(2) EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64. Direktivet senest ændret ved direktiv 91/497/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 69).
(3) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/266/EØF (EFT nr. L 134 af 29. 5. 1991, s. 45).
(4) EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 35.

▼B

som træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan fastsætte særlige regler for indsamling af vildtlevende vildt, hvor særlige klimatiske forhold gør sig gældende ◄

b) er udvundet:

i) enten i en virksomhed, der behandler levende vildt, og som opfylder de generelle betingelser i bilag I, kapitel I og II, og er autoriseret i overensstemmelse med nærværende kapitel, jf. kapitel 7

ii) eller, hvis der er tale om vildtlevende storvildt, i en virksomhed, der er autoriseret i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 64/433/EØF eller, hvis der er tale om vildtlevende småvildt, med Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød ([1]), for så vidt:

— disse hele stykker vildt er blevet flået eller afhudet i lokaler, der er adskilt fra lokaler, der er forbeholdt det i de nævnte direktiver omhandlede kød, eller på andre tidspunkter

— virksomhederne har opnået en særlig autorisation med henblik på anvendelsen af dette direktiv

— der er truffet foranstaltninger, således at der klart kan skelnes mellem det kød, der er udvundet i henhold til dette direktiv, og det, der er udvundet i henhold til direktiv 64/433/EØF og 71/118/EØF

c) kommer fra nedlagte dyr, der er blevet besigtiget af embedsdyrlægen for:

— at opspore eventuelle anomalier; embedsdyrlægen kan i den forbindelse stille sin diagnose på grundlag af oplysninger fra jægeren, og eventuelt på grundlag af en attest, der er foreskrevet af de kompetente myndigheder som led i jagtbestemmelserne, vedrørende dyrets adfærd inden nedlægningen

— at undersøge, om døden skyldes andre årsager end jagtdrab

d) kommer fra hele stykker vildtlevende vildt:

— som er blevet håndteret under tilfredsstillende hygiejnebetingelser i overensstemmelse med bilag I, kapitel III og IV

— som af en embedsdyrlæge er blevet undersøgt efter nedlægningen i overensstemmelse med bilag I, kapitel V, eller af medhjælpere, der har de faglige kvalifikationer, der skal fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 22, og som arbejder under embedsdyrlægens opsyn

— som ikke har udvist nogen ændringer bortset fra traumatiske læsioner, der er opstået under nedlægningen, og lokale misdannelser eller ændringer, såfremt det, om nødvendigt ved hjælp af laboratorieundersøgelser, fastslås, at de ikke gør kødet uegnet til konsum eller farligt for menneskers sundhed

— hvoraf, hvis der er tale om hele stykker småvildt, der ikke umiddelbart efter nedlægningen har fået udtaget indvoldene i overensstemmelse med bilag I, kapitel V, punkt 1, en repræsentativ stikprøve af dyr af samme oprindelse er blevet undersøgt af embedsdyrlægen.

Hvis embedsdyrlægen konstaterer sygdom, der kan overføres til mennesker, eller fejl som dem, der er nævnt i bilag I, kapitel V, punkt 4, skal han skærpe kontrollen med hele partiet. Alt efter resultatet af denne skærpede kontrol skal han forbyde anvendelsen til konsum af hele partiet eller undersøge hver enkelt slagtekrop.

([1]) EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/654/EØF (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48).

▼B

2. Embedsdyrlægen påser, at kød af vildtlevende vildt ikke anvendes til konsum, hvis:

i) det konstateres, at det har fejl som dem, der er nævnt i bilag I, kapitel V, punkt 3, litra e), eller hvis det er blevet beslaglagt i overensstemmelse med punkt 4 i samme kapitel

ii) der efter den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, litra d), tredje led, i denne artikel, påvises sygdom, der kan overføres til mennesker

iii) det stammer fra dyr, der i sig har optaget stoffer, som vil kunne gøre kødet farligt eller skadeligt for menneskers sundhed, og med hensyn til hvilke der er truffet en afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 22, efter at Den Videnskabelige Veterinærkomité har afgivet udtalelse; indtil denne udtalelse foreligger, forbliver de nationale bestemmelser om disse stoffer i kraft under overholdelse af Traktatens almindelige bestemmelser

iv) det, med forbehold af eventuelle fællesskabsbestemmelser vedrørende ioniserende stråling, er blevet behandlet med ioniserende eller ultraviolette stråler eller andre stoffer, som vil kunne påvirke kødets organoleptiske egenskaber, eller med farvestoffer bortset fra dem, der anvendes til sundhedsmærkningen.

3. Kød af vildsvin og andet vildt, der kan være bærere af trikiner, skal undersøges for trikinangreb ved hjælp af fordøjelsesmetoden i henhold til Rådets direktiv 77/96/EØF af 21. december 1976 om trikinundersøgelse i forbindelse med indførsel af fersk kød af tamsvin fra tredjelande [1] eller ved mikroskopiske trikinundersøgelser af flere prøveudtagninger fra hvert dyr, idet udtagningerne i det mindste foretages på tygge- og mellemgulvmusklen, på øverste forbensmuskulatur, på den interkostale muskulatur og på tungen.

Inden den 1. januar 1994 fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Det Videnskabelige Veterinærudvalg sådanne nærmere bestemmelser for analysen efter fordøjelsesmetoden, der egner sig til påvisning af trikiner hos potentielle trikinbærende vildsvin eller andet vildtlevende vildt; samme fremgangsmåde anvendes ved trikin- eller mikroskopiundersøgelsen med henblik på påvisning af trikiner.

4. Kød af vildtlevende vildt, der er egnet til konsum, skal:

i) være forsynet med et sundhedsmærke i overensstemmelse med bilag I, kapitel VIII

det kan eventuelt efter fremgangsmåden i artikel 22 vedtages at ændre eller supplere bestemmelserne i ovennævnte præsentationsformer, på betingelse af at de er i overensstemmelse med hygiejnebestemmelserne i dette direktiv

▼M1

Bestemmelserne i kapitel XII, nr. 68, i direktiv 71/118/EØF om sundhedsmærkning af fersk fjerkrækød i store emballager finder anvendelse på kød af vildtlevende småvildt

▼B

ii) efter kødundersøgelsen være opbevaret i overensstemmelse med bilag I, kapitel X, under tilfredsstillende hygiejneforhold på virksomheder, der behandler vildtlevende vildt, og som er autoriseret hertil i henhold til artikel 7 i direktiv 64/433/EØF, eller i virksomheder, der autoriseret i henhold til artikel 10 i samme direktiv eller artikel 5 i direktiv 71/118/EØF, eller på køle- og fryselagre, der er autoriseret under tilsyn i henhold til artikel 10 i direktiv 64/433/EØF

iii) under transporten være ledsaget:

— af et handelsdokument påtegnet af embedsdyrlægen, idet dette dokument:

— ud over de oplysninger, der er omhandlet i bilag I, kapitel VII, punkt 2, for frosset kød skal indeholde en klar angi-

[1] EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 67. Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/321/EØF (EFT nr. L 133 af 17. 5. 1989, s. 33).

▼B

velse af måned og år for frysningen og være påført et kodenummer, der gør det muligt at identificere embedsdyrlægen

— skal opbevares af adressaten i mindst et år med henblik på forevisning for den kompetente myndighed på dens anmodning.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette led og især de, der vedrører tildelingen af kodenumrene og opstillingen af en eller flere lister, der gør det muligt at identificere embedsdyrlægerne, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 22

— af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med modellen i bilag II, når det drejer sig om kød, der kommer fra en virksomhed, der behandler vildtlevende vildt, og som er beliggende i et område eller en zone med restriktioner, eller kød, der er bestemt til en anden medlemsstat efter transit gennem et tredjeland i plomberede lastbiler iv) være transporteret under tilfredsstillende hygiejneforhold i overensstemmelse med bilag I, kapitel XI

iv) være transporteret under tilfredsstillende hygiejneforhold i overensstemmelse med bilag I, kapitel XI

v) endvidere, hvis der er tale om dele af slagtekroppe eller udbenet kød af små stykker fjervildt, være fremstillet på betingelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 3, punkt B, i direktiv 71/118/EØF, på virksomheder, som er specielt autoriseret hertil i henhold til artikel 7 i dette direktiv

vi) uanset Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og repræsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ([1]) være etiketteret med angivelse af dyrearten.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at:

a) kød, der erklæres uegnet til konsum, mærkes, så det klart adskiller sig fra godkendt kød

b) kød, der erklæres uegnet til konsum, behandles i overensstemmelse med Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF ([2]).

2. Kød, der kommer fra et område med dyresundhedsmæssige restriktioner, omfattes af særlige regler, der i de enkelte tilfælde fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 22.

3. De nærmere gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 22.

Artikel 5

Medlemsstaterne drager omsorg for, at kun følgende former for kød bringes i handelen:

1) hele stykker vildtlevende vildt uden skind og indvolde, der opfylder kravene i artikel 3 og 4, eller fersk kød af vildtlevende vildt

2) hele stykker småvildt, der ikke er flået eller plukket, ikke er udtaget, ikke er frosset eller dybfrosset, og som er kontrolleret i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra b), nr. ii), tredje led, på betingelse af, at de håndteres og opbevares adskilt fra fersk kød, der er omfattet af direktiv 64/433/EØF, fjerkrækød og kød af flået eller plukket vildt

([1]) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/72/EØF (EFT nr. L 42 af 16. 2. 1991, s. 27).

([2]) EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

▼B

3. hele stykker ikke afhudet storvildt:

   a) som opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1, litra a), første og andet led, litra c) og litra d), første led

   b) hvis indvolde er blevet undersøgt efter nedlægningen i en virksomhed, der behandler vildtlevende vildt

   c) som er ledsaget af et sundhedscertifikat, der svarer til en model, der skal udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 22, som er undertegnet af embedsdyrlægen, og som attesterer, at resultatet af undersøgelsen af indvoldene, jf. litra b), har vist sig tilfredsstillende, og at kødet er erklæret egnet til konsum

   d) som har været opbevaret ved en temperatur på - 1 ºC eller derover, men:

      i) under + 7 ºC, og holdt ved denne temperatur under transporten til en behandlingsvirksomhed inden for højst syv dage efter undersøgelsen af indvoldene, jf. litra b), eller

      ii) under + 1 ºC, og holdes ved denne temperatur under transporten til en behandlingsvirksomhed inden højst 15 dage efter undersøgelsen af indvoldene, jf. litra b).

   Kød fra disse hele stykker ikke afhudet storvildt må kun påføres det sundhedsmærke, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra i), hvis det efter afhudning i behandlingsvirksomheden på bestemmelsesstedet har været underkastet en kødundersøgelse i overensstemmelse med bilag I, kapitel V, og af embedsdyrlægen er erklæret egnet til konsum.

Artikel 6

Medlemsstaterne påser, at:

— behandlingsvirksomheder for vildtlevende vildt, der ikke opfylder kravene i bilag I, kapitel I, og som er omfattet af undtagelserne i artikel 8, ikke godkendes i henhold til artikel 7, og at produkter fra disse virksomheder ikke forsynes med det i bilag I, kapitel VII, omhandlede sundhedsmærke, og ikke bringes i handel

— hele stykker vildtlevende vildt, der ikke opfylder kravene i artikel 3, ikke bringes i handel eller importeres fra tredjelande

— slagteaffald af vildtlevende vildt, der er erklæret egnet til konsum, kun bringes i handel, hvis det er blevet behørigt behandlet i overensstemmelse med Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet ([1]).

Artikel 7

1. Hver medlemsstat opstiller en liste over autoriserede virksomheder, der behandler vildtlevende vildt, idet hver enkelt tildeles et veterinært autorisationsnummer. Medlemsstaterne kan med henblik på behandling af vildtlevende vildt autorisere virksomheder, der er autoriseret i overensstemmelse med direktiv 64/433/EØF og 71/118/EØF, såfremt virksomhederne har det nødvendige udstyr til at forarbejde kød af vildtlevende vildt og arbejder under forhold, der sikrer overholdelse af hygiejnereglerne i dette direktiv. Medlemsstaterne tilsender de øvrige medlemsstater og Kommissionen denne liste.

En medlemsstat meddeler kun en virksomhed, der behandler vildtlevende vildt, autorisation, hvis den har sikret sig, at den overholder bestemmelserne i dette direktiv.

Hvis der konstateres manglende hygiejne, og når de foranstaltninger, der er foreskrevet i bilag I, kapitel V, punkt 5, andet afsnit, har vist sig utilstrækkelige til at råde bod herpå, suspenderer den kompetente myndighed midlertidigt autorisationen.

([1]) EFT nr. L 26 af 31.1.1977, s. 85, og for så vidt angår de kodificerede bestemmelser (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 4). Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/5/EØF (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 1).

▼B

Hvis virksomhedens leder eller bestyrer ikke råder bod på de konstaterede mangler inden for den af den kompetente myndighed fastsatte frist, tilbagekalder denne autorisationen.

Såfremt der er foretaget kontrol i overensstemmelse med artikel 12, tager den pågældende medlemsstat hensyn til resultaterne af denne. Eventuel suspension eller tilbagekaldelse af autorisation meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

2. Vildtbehandlingsvirksomhedens leder eller bestyrer skal i overensstemmelse med stk. 4 foretage regelmæssig kontrol af den almindelige produktionshygiejne på virksomheden, bl.a. ved mikrobiologiske undersøgelser.

Denne kontrol skal omfatte redskaber, inventar og maskiner i samtlige produktionsled og om nødvendigt produkterne.

Vildtbehandlingsvirksomhedens leder eller bestyrer skal kunne give embedsdyrlægen eller Kommissionens veterinære sagkyndige meddelelse om arten, hyppigheden og resultatet af de undersøgelser, der er foretaget, samt om nødvendigt navnet på undersøgelseslaboratoriet.

Arten af disse undersøgelser, deres hyppighed samt metoderne til prøveudtagning og bakteriologisk undersøgelse fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 22.

3. Vildtbehandlingsvirksomhedens leder eller bestyrer skal iværksætte et uddannelsesprogram for personalet med henblik på at sikre, at personalet overholder de krav til produktionshygiejne, der svarer til virksomhedens produktionsstruktur.

Den embedsdyrlæge, der er ansvarlig for vildtbehandlingsvirksomheden, skal medvirke ved udarbejdelsen og gennemførelsen af programmet.

4. Inspektion af og kontrol med vildtbehandlingsvirksomheder sker under embedsdyrlægens ansvar; embedsdyrlægen kan lade sig bistå af hjælpepersonale i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 64/433/EØF. For at sikre overholdelsen af dette direktivs bestemmelser skal embedsdyrlægen til enhver tid have fri adgang overalt på virksomheden og, i tilfælde af tvivl om kødets eller det nedlagte vildts oprindelse, til sådanne regnskabsdokumenter, der giver ham mulighed for at finde frem til det jagtområde, hvor vildtet er nedlagt.

Embedsdyrlægen foretager regelmæssige analyser af resultatet af de i stk. 2 omhandlede undersøgelser. Han kan på baggrund af denne analyse lade foretage supplerende mikrobiologiske undersøgelser i samtlige produktionsled eller af produkterne.

På grundlag af resultatet af disse analyser udarbejdes en rapport, hvis konklusioner og henstillinger meddeles virksomhedens leder eller bestyrer, som sørger for, at de konstaterede mangler afhjælpes med henblik på at forbedre hygiejnen.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 1996 godkende, at vildtbehandlingsvirksomheder, som på datoen for dette direktivs meddelelse ikke findes at opfylde kravene for autorisation, undtages fra visse af kravene i bilag I, såfremt kød af vildtlevende vildt fra disse virksomheder er forsynet med det nationale stempel.

2. De i stk. 1 nævnte undtagelser kan kun indrømmes behandlingsvirksomheder for vildtlevende vildt, der inden den 1. april 1993 har indgivet en anmodning herom til den kompetente myndighed.

Anmodningen skal ledsages af en plan over og et program for arbejdet med angivelse af, hvornår virksomhederne kan opfylde de i stk. 1 nævnte krav.

3. Medlemsstaterne meddeler inden den 1. oktober 1992 Kommissionen de kriterier, de har fastlagt for at kunne afgøre, om en virksomhed eller virksomhedskategori er omfattet af bestemmelserne i denne artikel.

▼B

Artikel 9

Medlemsstaterne lader en central tjeneste eller et centralt organ indsamle og udnytte resultaterne af den kødundersøgelse, som embedsdyrlægen foretager, når der er påvist sygdomme, der kan overføres til mennesker.

Ved påvisning af en sådan sygdom meddeles resultaterne i hvert enkelt tilfælde så hurtigt som muligt til de kompetente veterinærmyndigheder, der fører kontrol med det jagtområde, hvor det vildtlevende vildt er nedlagt.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen oplysninger om visse sygdomme, især hvis der diagnosticeres sygdomme, der kan overføres til mennesker.

Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 22 gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder bestemmelser om:

— hvor ofte oplysningerne skal forelægges Kommissionen

— oplysningernes art

— hvilke sygdomme indsamlingen af oplysninger skal vedrøre

— fremgangsmåden ved indsamling og udnyttelse af oplysninger.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne påser, at vildtlevende vildts sundhedstilstand regelmæssigt undersøges på jagtområderne på deres område.

2. Med henblik herpå skal en central tjeneste eller et centralt organ indsamle og udnytte resultaterne af de sundhedsundersøgelser, der foretages i henhold til dette direktiv, hvis der diagnosticeres sygdomme, som kan overføres til mennesker eller dyr, eller forekomst af restkoncentrationer, der overskrider de tilladte niveauer.

3. Diagnosticeres der en sygdom eller en tilstand som omhandlet i stk. 2, skal resultaterne af undersøgelsen af det pågældende tilfælde snarest muligt meddeles den officielle tjeneste, der er ansvarlig for kontrollen med det pågældende jagtområde.

4. Den officielle tjeneste skal under hensyn til den epizootiske situation iværksætte specielle undersøgelser af vildtlevende vildt med henblik på påvisning af forekomsten af de sygdomme, der er nævnt i bilag I til Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet [1].

Forekommer disse sygdomme, meddeles det Kommissionen og de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med ovennævnte direktiv.

Artikel 11

▼M2

▼B

2. På grundlag af resultaterne af de undersøgelser, som er nævnt i stk. 1 og i artikel 10, stk. 4, påser medlemsstaterne, at vildtlevende vildt og kød heraf, der stammer fra jagtområder, som undersøgelsen har bragt i søgelyset, ikke bringes i handelen.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 22.

Artikel 12

Veterinærsagkyndige fra Kommissionen kan, for så vidt det er nødvendigt med henblik på ensartet gennemførelse af dette direktiv, i samarbejde med de nationale kompetente myndigheder foretage kontrol på stedet. De kan navnlig på grundlag af en repræsentativ procentdel af

---

([1]) EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 58. Direktivet er senest ændret ved beslutning 90/134/EØF (EFT nr. L 76 af 22. 3. 1990, s. 23).

▼B

behandlingsvirksomheder undersøge for vildtlevende vildt, om de kompetente myndigheder fører tilsyn med de autoriserede virksomheders overholdelse af bestemmelserne i direktivet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af den foretagne kontrol.

Den medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, yder de sagkyndige al nødvendig støtte ved udførelsen af deres opgaver.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 22.

Artikel 13

1. Med forbehold af de særlige bestemmelser, der er omhandlet i dette direktiv, foretager embedsdyrlægen eller den kompetente myndighed, hvis de har mistanke om, at veterinærbestemmelserne ikke er overholdt, eller tvivl med hensyn til kødets egnethed til konsum, den veterinærkontrol, som de finder passende.

2. Medlemsstaterne træffer administrative og strafferetlige foranstaltninger med henblik på at sanktionere enhver overtrædelse af EF-veterinærlovgivningen, især når det fastslås, at de udstedte certifikater eller dokumenter ikke svarer til dyrenes virkelige tilstand, at mærkningen ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser, at kødet ikke har været fremlagt til inspektion eller ikke er blevet anvendt til det oprindeligt fastsatte formål.

Artikel 14

1. Bestemmelserne i direktiv 89/662/EØF om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked gælder navnlig med hensyn til gennemførelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelseslandet skal foretage, og de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes med hensyn til sundhedsproblemer i forbindelse med produktion og distribution på Fællesskabets område af kød af vildtlevende vildt.

2. I direktiv 89/662/EØF foretages følgende ændringer:

a) i bilag A indsættes følgende led:

»— Rådets direktiv 92/45/EØF om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød deraf (EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 35).«

a) i bilag B slettes følgende led:

»— kød af vildtlevende vildt«

3. I artikel 2, litra d), i direktiv 77/99/EØF tilføjes følgende led:

»— artikel 2, stk. 1, litra d), i direktiv 92/45/EØF (*) og som opfylder kravene i artikel 3 og 5 samt kapitel III.

(*) EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 35.«

KAPITEL III

Bestemmelser for indførsel til Fællesskabet

Artikel 15

De betingelser, der skal gælde for afsætning af kød af vildtlevende vildt, der importeres fra tredjelande, skal mindst svare til dem, der er fastsat for produktionen og afsætningen af kød af vildtlevende vildt, der er opnået i overensstemmelse med kapitel II, bortset fra artikel 6 og 8.

Artikel 16

1. Med henblik på en ensartet gennemførelse af artikel 15 finder følgende bestemmelser anvendelse.

▼B

2. I Fællesskabet kan kun indføres hele stykker vildtlevende vildt eller kød af vildtlevende vildt:

a) som kommer fra tredjelande eller dele af et område, hvorfra indførsel ikke er forbudt af dyresundhedsmæssige årsager

b) som kommer fra et tredjeland, der er opført på en liste, der skal udarbejdes i henhold til stk. 3, litra a)

c) som er ledsaget af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med den model, der skal udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 22, som er påtegnet af den kompetente myndighed, og som attesterer, at produkterne opfylder kravene i kapitel II eller eventuelle andre betingelser eller tilsvarende garantier, jf. stk. 3, litra c), og at de kommer fra virksomheder, der kan give garantier, der er omhandlet i bilag I.

3. Efter fremgangsmåden i artikel 22:

a) opstilles der dels en liste over tredjelande eller dele af tredjelande, der er i stand til at opfylde de krav og betingelser, der er omhandlet i stk. 2, litra c), samt at give medlemsstaterne og Kommissionen de heri nævnte garantier, dels en liste over virksomheder, for hvilke de kan give sådanne garantier.

Denne foreløbige liste opstilles på grundlag af listerne over de virksomheder, der er autoriseret og kontrolleret af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, efter at Kommissionen forinden har sikret sig, at denne liste er i overensstemmelse med de generelle principper og regler i dette direktiv.

b) ajourføres denne liste på baggrund af den kontrol, der er fastsat i stk. 4

c) fastsættes dels de specifikke betingelser, dels de tilsvarende garantier, for så vidt angår kravene i dette direktiv, ud over dem, der gør det muligt at udelukke kød fra konsum i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra d), og artikel 5, og dem, der er fastsat i bilag I, kapitel IV og V, og for så vidt angår trikinundersøgelsen ved hjælp af fordøjelsesmetoden i overensstemmelse med direktiv 77/96/EØF, idet disse betingelser og garantier ikke kan være mindre strenge end dem, der er fastsat i kapitel II, bortset fra artikel 6 og 8.

4. Eksperter fra Kommissionen og fra medlemsstaterne efterprøver ved kontrol på stedet:

a) om de garantier, tredjelandet har givet vedrørende betingelserne for produktion og afsætning, kan betragtes som svarende til dem, der gælder i Fællesskabet

b) om betingelserne, der følger af artikel 18, er opfyldt.

Medlemsstaternes eksperter, der skal foretage denne kontrol, udpeges af Kommissionen på forslag af medlemsstaterne.

Kontrollen foretages på Fællesskabets vegne og for dettes regning. Hyppigheden af og de nærmere regler for kontrollen fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 22.

5. Indtil den kontrol, som er omhandlet i stk. 4, er tilrettelagt, finder de nationale bestemmelser vedrørende kontrol i tredjelande fortsat anvendelse, idet manglende overholdelse af hygiejneforskrifterne, der konstateres under den pågældende kontrol, meddeles Den Stående Veterinærkomité.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne påser, at hele stykker vildtlevende vildt eller kød af vildtlevende vildt kun indføres i Fællesskabet, hvis det:

— er ledsaget af det certifikat, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra c), og som dækker såvel de dyresundhedsmæssige som de sundhedsmæssige krav; certifikatet udstedes af den kompetente myndighed ved indladningen

— har gennemgået den i direktiv 90/675/EØF omhandlede kontrol med et positivt resultat.

▼B

2. Indtil gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel er fastsat:

— finder de nationale regler for indførsel fra tredjelande, for hvilke sådanne fællesskabsbestemmelser ikke er vedtaget, fortsat anvendelse, for så vidt de ikke er mere fordelagtige end dem, der er fastsat i kapitel II

— skal indførsel finde sted på de i artikel 11 i direktiv 90/675/EØF fastsatte betingelser

— er samhandel med hele stykker vildtlevende vildt eller kød heraf, som er indført i overensstemmelse med dette stykke, betinget af bestemmelseslandets forudgående samtykke.

Artikel 18

På de i artikel 16, stk. 2, omhandlede lister kan kun optages tredjelande eller dele af tredjelande:

a) fra hvilke indførsel ikke er forbudt på grund af tilstedeværelse af en af de sygdomme, der er nævnt i bilag A til IOE's liste, eller enhver anden i Fællesskabet ukendt sygdom, eller i henhold til artikel 6, 7 og 14 i direktiv 72/462/EØF ([1]), eller i henhold til artikel 9 til 12 i direktiv 91/494/EØF

b) som under hensyn til lovgivningen og dets veterinær- og kontroltjenesters struktur, disses beføjelser og det tilsyn, de er undergivet, anses for at være i stand til i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i direktiv 72/462/EØF eller med artikel 9, stk. 2, i direktiv 91/494/EØF at garantere gennemførelsen af den pågældende lovgivning, eller

c) hvis veterinærtjeneste er i stand til at garantere overholdelsen af sundhedskrav, der mindst svarer til dem, der er fastsat i kapitel II.

Artikel 19

Principperne og reglerne i direktiv 90/675/EØF finder anvendelse, især for så vidt angår tilrettelæggelse af den kontrol, der skal udføres af medlemsstaterne, og opfølgningen heraf, samt de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

Indtil gennemførelsen af de beslutninger, der er nævnt i artikel 8, nr. 3, og i artikel 30 i direktiv 90/675/EØF, finder de hidtil gældende nationale gennemførelsesbestemmelser til artikel 8, nr. 1 og 2, i nævnte direktiv fortsat anvendelse med forbehold af de i stk. 1 nævnte principper og regler.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

Dette direktiv berører ikke de fællesskabsregler, der er vedtaget for at beskytte vildtbestanden.

Artikel 21

Bilagene ændres af Rådet, som med kvalificeret flertal træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, navnlig for at bringe dem i overensstemmelse med de teknologiske fremskridt.

Artikel 22

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden straks sagen for Den Stående Veterinær-

([1]) Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande (EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28). Direktivet er senest ndret ved direktiv 91/497/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 69).

▼B

komité, der er nedsat ved afgørelse 68/361/EØF [1], i det følgende benævnt »komitéen«, enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget spørgsmålet haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet afgørelse inden tre måneder efter forslagets forelæggelse, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod dem.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal disse indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Fastsættelsen af datoen for gennemførelsesfristen udløb pr. 1. januar 1994 berører ikke afskaffelsen af veterinærkontrollen ved grænserne som fastsat i direktiv 89/662/EØF.

Artikel 24

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

[1] EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

▼B

BILAG I

KAPITEL I

Generelle betingelser for autorisation af behandlingsvirksomheder

Disse behandlingsvirksomheder skal som mindstekrav have følgende:

1) Følgende lokaler:
   - — et tilstrækkeligt stort afkølet lokale til modtagelse af hele stykker vildtlevende vildt
   - — et lokale til undersøgelse og i givet fald udtagning af indvolde, flåning og plukning
   - — et tilstrækkeligt stort lokale til udskæring og indpakning, når dette arbejde udføres i virksomheden; lokalet skal være udstyret med et tilstrækkelig kraftigt køleanlæg og et termometer
   - — et lokale til emballering og ekspedition, når dette arbejde udføres i virksomheden, og betingelserne i kapitel VIII, punkt 5, til dette direktiv er opfyldt; hvis de ikke er opfyldt, skal ekspeditionslokalet være adskilt
   - — tilstrækkelig store kølerum til oplagring af kød af vildtlevende vildt.

2) I lokaler, hvor kød udvindes, behandles og opbevares, og i de områder og gange, som kød transporteres igennem:

   a) gulv af vandtæt materiale, der let kan rengøres og desinficeres, og som ikke kan rådne, indrettes således, at vand har afløb uden vanskelighed; vandet skal bortledes gennem afløb med vandlås og rist for at forhindre lugt; dog:
      - — er det tilstrækkeligt, at kølerummene er indrettet således, af afledning af vandet sker uhindret
      - — er det tilstrækkeligt, at gulvet i oplagringslokaler og i de områder og gange, som kød transporteres igennem, er af vandtæt materiale, der ikke kan rådne

   b) glatte, bestandige og vandtætte vægge, der i mindst 2 m højde og i kølerum og lagre så højt, som de oplagrede produkter når op, skal være dækket med lys beklædning, som kan afvaskes; kanter og hjørner skal være afrundede til gulv eller tilsvarende udformet, undtagen for så vidt angår oplagringslokaler

      Anvendelse af trævægge i oplagringslokaler i virksomheder, der behandler vildtlevende vildt, og som er i drift på datoen for meddelelsen af dette direktiv, er dog ikke grundlag for tilbagekaldelse af autorisationen.

   c) døre af slidstærkt materiale: døre af træ skal på alle flader være beklædt, så de er glatte og vandtætte

   d) lugtfri isoleringsmaterialer, der ikke kan rådne

   e) tilstrækkelig ventilation og god emudsugning

   f) tilstrækkelig dagslys eller kunstig belysning, der ikke ændrer farverne

   g) rent loft, der let kan rengøres; hvis der ikke er noget loft, skal undersiden af tagbeklædningen opfylde disse betingelser.

3) a) tilstrækkelige anordninger med varmt vand til rensning og desinfektion af hænder og til rensning af værktøj så tæt ved arbejdsstedet som muligt; hanerne må ikke være håndbetjente; håndvaskene skal have rindende varmt og koldt vand eller forblandet vand af en passende temperatur, og der skal være rense- og desinfektionsmidler samt hygiejniske midler til at tørre hænder med

   b) anordning til desinficering af værktøj, hvor vandet skal have en temperatur på mindst 82° C.

4) Passende anordninger til beskyttelse mod skadedyr, såsom insekter, rotter eller mus.

5) a) inventar og værktøj, såsom opskæringsborde, udskiftelige skæreplader, beholdere, transportbånd og save, af korrosionsbestandigt materiale, der ikke påvirker kødet, og som let kan renses og desinficeres;flader, der kommer eller kan komme i berøring med kød, herunder svejsninger og sammenføjninger, skal være glatte; anvendelse af træ er forbudt undtagen i lokaler, hvor der udelukkende findes kød, som er hygiejnisk emballeret

   b) værktøj og udstyr af korrossionsbestandigt materiale, der opfylder de hygiejniske krav vedrørende:
      - — håndtering af kød, og

▼B

— oplagring af beholdere med kød, så hverken kød eller beholdere kommer i direkte berøring med gulv eller vægge

c) anordninger til hygiejnisk håndtering og beskyttelse af kødet under ind- og udladning; herunder hensigtsmæssigt indrettede og udstyrede modtagelses- og fordelingsområder

d) specielle vandtætte korrossionsbestandige beholdere, forsynet med låg og lukkeanordning, som hindrer uvedkommende i at fjerne indholdet, til opbevaring af kød, der ikke er beregnet til menneskeføde; såfremt kød af denne art forekommer i større mængder eller ikke kan fjernes eller tilintetgøres ved arbejdsdagens afslutning, skal det opbevares i et aflåseligt lokale; fjernes kød og slagteaffald gennem slisker, skal disse være således udført og installeret, at enhver risiko for forurening af kød er udelukket

e) faciliteter til hygiejnisk opbevaring af materialer til indpakning og emballering, når dette arbejde udføres i virksomheden.

6) Køleanlæg som sikrer, at de i dette direktiv fastsatte indre temperaturer i kødet overholdes; disse anlæg skal være udstyret med et afløbssystem, der gør det muligt at udlede kondensvand uden nogen risiko for at forurene kødet.

7) Et anlæg til tilstrækkelig forsyning med drikkevand, der overholder parametrene i tabel D og E i bilag I til direktiv 80/778/EØF [1], under tryk; undtagelsesvis er forsyning med andet vand dog tilladt til fremstilling af damp, brandslukning og køling af kølemaskiner, såfremt de hertil installerede ledninger udelukker anvendelsen af dette vand til andre formål, og der ikke er risiko for forurening af kød; ledninger til vand, der ikke er drikkevand, skal være let kendelige fra drikkevandsledninger.

8) Tilstrækkelig forsyning med varmt vand af drikkevandskvalitet i henhold til direktiv 80/778/EØF.

9) Systemer, der opfylder hygiejnekravene, til bortskaffelse af flydende og fast affald.

10) Et tilstrækkeligt udstyret, aflåseligt lokale, der udelukkende er til rådighed for dyrlægetjenesten, eller de nødvendige faciliteter i de i kapitel IV, punkt 17, omhandlede lagre.

11) Faciliteter, som på ethvert tidspunkt muliggør en effektiv dyrlægekontrol som foreskrevet i dette direktiv.

12) Tilstrækkeligt mange omklædningsrum med glatte, vandtætte, afvaskelige vægge og gulve, vaske og styrtebade samt vandklosetter, der er indrettet således, at der ikke kan ske forurening af produktionslokalerne.

Der må ikke være direkte adgang til arbejdslokalerne fra toiletterne; det er ikke nødvendigt at indrette styrtebade i forbindelse med køle- og fryselagre, hvor der kun opbevares hygiejnisk emballeret kød; håndvaskene skal have rindende varmt og koldt vand eller forblandet vand af en passende temperatur, og der skal være rense- og desinfektionsmidler til hænderne samt hygiejniske midler til at tørre hænder med (hanerne må ikke være hånd- eller armbetjente); håndvaskene skal forefindes i nærheden af toiletterne.

13) Et område, der er udstyret med de nødvendige faciliteter til rengøring og desinfektion af transportmidler til kød, undtagen for køle- og fryselagre, der modtager og afsender hygiejnisk emballeret kød; et sådant område og sådanne faciliteter er dog ikke påkrævet, hvis der er fastsat bestemmelser, som gør rengøring og desinfektion af transportmidler i et officielt godkendt anlæg obligatorisk.

14) Et lokale eller et aflukke til opbevaring af rengørings- og desinfektionsmidler og lignende produkter.

KAPITEL II

Hygiejneforskrifter for personale, lokaler, inventar og værktøj på virksomhederne

1. Der kræves den størst mulige renlighed af personalet såvel som for lokaler, inventar og værktøj, især følgende:

a) Personale, der håndterer kød eller arbejder i lokaler, hvor kød håndteres, emballeres eller transporteres, skal især være iført ren og let vaskbar hovedbeklædning, fodtøj og lyst arbejdstøj og om nødvendigt rene nakke-

[1] Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand (EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11). Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/656/EØF (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 59).

▼B

beskyttere eller anden beskyttelsespåklædning. Personale, der er beskæftiget ved arbejde med eller håndtering af kød, skal være iført rent arbejdstøj ved begyndelsen af hver arbejdsdag og skal skifte tøj i dagens løb, hvis det er nødvendigt, og vaske og desinficere hænderne flere gange i løbet af arbejdsdagen, samt hver gang arbejdet genoptages. Personer, der har været i berøring med sygt vildt eller med inficeret kød, skal straks vaske hænder og arme omhyggeligt i varmt vand og dernæst desinficere dem; det er forbudt at ryge i arbejds- og oplagringslokaler, indladnings-, modtagelses-, fordelings- og udladningsområder og i andre områder og gange, hvorigennem der transporteres kød af vildtlevende vildt.

b) Dyr må ikke have adgang til virksomhederne. Rotter, mus, insekter og enhver form for utøj skal bekæmpes systematisk.

c) Udstyr og værktøj, der anvendes ved kødforarbejdningen, skal holdes i upåklagelig proper stand. De skal omhyggeligt renses og desinficeres flere gange i løbet af arbejdsdagen samt ved arbejdsdagens afslutning og før de anvendes på ny, hvis de har været forurenet.

2. Lokaler, værktøj og inventar må ikke anvendes til andre formål end bearbejdning af fersk kød, fjerkrækød eller kød af vildt. Opskæring af vildtlevende hårvildt og af vildtlevende fjervildt skal foretages på forskellige tidspunkter, og opskæringslokalet skal være fuldstændig rengjort og desinficeret, før det kan genanvendes til opskæring af kød af andre kategorier.

   Værktøj til opskæring af kød må kun anvendes til dette formål.

3. Det er forbudt at anbringe knive i kødet, rengøre kødet med klude eller andre materialer samt at foretage oppustning.

4. Kød og beholdere til kød må ikke komme i direkte berøring med gulvet.

5. Der skal anvendes vand af drikkevandskvalitet til alle formål. Undtagelsesvis er anvendelse af andet vand dog tilladt til fremstilling af damp, forudsat at de ledninger, der er installeret med henblik herpå, ikke gør det muligt at anvende dette vand til andre formål og ikke rummer fare for forurening af fersk kød. Endvidere kan andet vand undtagelsesvis anvendes til køling af kølemaskiner. Ledningerne til det vand, der ikke er af drikkevandskvalitet, skal være let kendelige fra drikkevandsledningerne.

6. Det er forbudt at strø savsmuld eller lignende på gulvet i arbejds- og oplagringslokaler til kød.

7. Rengørings- og desinfektionsmidler samt lignende produkter skal anvendes således, at udstyr, arbejdsredskaber og kød ikke påvirkes uheldigt. Anvendelsen skal efterfølges af en grundig afskylning af udstyret og arbejdsredskaberne i drikkevand.

8. Det er forbudt personer, der vil kunne kontaminere kødet, at bearbejde eller håndtere dette.

9. Enhver person, der arbejder med og håndterer kød, skal ved ansættelsen forelægge en lægeattest, der bevidner, at der ud fra et lægeligt synspunkt intet er til hinder for denne. Lægetilsynet med disse personer følger den gældende nationale lovgivning i vedkommende medlemsstat.

KAPITEL III

Hygiejneforskrifter for istandgørelse af vildtlevende vildt samt opskæring og håndtering af kød af vildtlevende vildt

1. Hele stykker vildtlevende vildt skal umiddelbart efter nedlæggelsen underkastes følgende processer:

   — for storvildts vedkommende skal bugen flænges op og indvoldene udtages

   — indvolde fra brysthulen skal, hvis de er løsnet fra dyrekroppen, sammen med lever og milt følge med det stykke vildt, hvorfra de er udtaget, og mærkes, således at embedsdyrlægen kan foretage kødundersøgelse af indvoldene sammen med resten af dyrekroppen; de øvrige indvolde fra bughulen skal udtages og undersøges på stedet; hovedet kan benyttes som jagttrofæ

   — for småvildts vedkommende kan fuldstændig eller delvis udtagning af indvoldene uanset det tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), tredje led, i dette direktiv, foretages på stedet eller i behandlingsvirksomheden, når vildtet transporteres til nævnte virksomhed ved en omgivelsestemperatur på højst 4º C senest 12 timer efter nedlægningen.

2. Vildtlevende vildt skal, når det har været underkastet de i punkt 1 nævnte processer, nedkøles til en indre temperatur på højst + 7º C for storvildt og højst + 4º C for småvildt. Hvis udetemperaturen ikke er tilstrækkelig lav, skal vildtet så hurtigt som muligt og senest 12 timer efter jagten overføres

▼B

til et egnet køleanlæg enten i behandlingsvirksomheden for vildtlevende vildt eller i en indsamlingscentral, således at:

— hele stykker vildtlevende storvildt transporteres ophængt under tilfredsstillende hygiejneforhold til en behandlingsvirksomhed for vildtlevende vildt så hurtigt som muligt efter de i punkt 1 nævnte processer; der må navnlig ikke foretages ophobning eller opstabling

— hele stykker vildtlevende vildt, hvis indvolde allerede er blevet undersøgt af en dyrlæge, skal under transporten til behandlingsvirksomheden være ledsaget af en erklæring fra dyrlægen om det positive resultat af undersøgelsen og det formodede tidspunkt for nedlægningen.

3. Udtagningen af indvolde skal foretages straks ved ankomsten til behandlingsvirksomheden for vildtlevende vildt, hvis den ikke allerede er foretaget på stedet, bortset fra det i artikel 3, stk. 1, litra d), godkendte tilfælde. Lunger, hjerte, lever, nyrer, milt og mediastinum kan enten adskilles fra eller forblive i naturlig forbindelse med dyrekroppen.

4. Indtil undersøgelsen er afsluttet, må dyrekroppe og slagteaffald, der ikke er blevet undersøgt, ikke kunne komme i kontakt med de dyrekroppe og det slagteaffald, der allerede er blevet undersøgt, og det er forbudt at fjerne, opskære eller foretage yderligere behandling af dyrekroppen.

5. Kød, der er beslaglagt eller erklæret uegnet til konsum, maver, tarme og biprodukter, der ikke kan benyttes som fødevarer, må ikke kunne komme i kontakt med kød, der er erklæret egnet til konsum, og skal snarest muligt anbringes i specielle beholdere, der er placeret og indrettet således, at enhver forurening af andet kød undgås.

6. Afpudsning, håndtering, yderligere behandling og transport af kød, herunder slagteaffald, skal foretages under overholdelse af alle hygiejnekravene. Når kød emballeres, skal bestemmelserne i kapitel VIII overholdes. Emballeret kød skal oplagres i et andet lokale end det, der benyttes til uindpakket fersk kød.

7. Den kompetente myndighed fastsætter de særlige regler, der skal gælde for undersøgelse af trofæer, som jægeren beholder.

KAPITEL IV

Forskrifter for kød af vildtlevende vildt til opskæring

1. Opskæring af kød i mindre stykker end dyrekroppene og for vildtlevende storvildt i mindre stykker end halve kroppe samt udbening må kun foregå i behandlingsvirksomheder, der er autoriseret i overensstemmelse med artikel 7 i dette direktiv eller med direktiv 64/433/EØF og 71/118/EØF, og som har lokaler til flåning og opskæring.

2. Virksomhedens leder eller bestyrer skal lette tilsynet med virksomheden, og skal især foretage den fornødne håndtering samt stille nødvendigt udstyr til rådighed for tilsynet. Han skal efter anmodning kunne give den tilsynsførende embedsdyrlæge oplysning om, hvor det kød, der findes på virksomheden, kommer fra og det nedlagte vildtlevende vildts oprindelse.

3. a) Kød af vildtlevende vildt skal bringes ind i arbejdslokalerne, efterhånden som der er brug for det. Kødet skal straks efter opskæring og eventuel emballering transporteres til et egnet kølerum.

   b) Kød, der bringes ind i opskæringslokalerne, skal være undersøgt og om nødvendigt afpudset. Arbejdspladsen til dette arbejde skal være forsynet med passende udstyr og god belysning.

   c) Under opskæring, udbening, indpakning og emballering må kødets indre temperatur ikke overstige + 7º C for storvildt, eller + 4º C for vildtlevende småvildt. Under opskæringen må temperaturen i lokalet ikke overstige + 12º C.

   d) Opskæringen skal udføres, så forurening af kødet undgås. Bensplinter og koaguleret blod skal fjernes. Kød, der hidrører fra opskæring, og som ikke er beregnet til konsum, anbringes efterhånden i det udstyr, de beholdere eller lokaler, der er omhandlet i kapitel I, punkt 5, litra d).

KAPITEL V

Kødundersøgelse

1. Alle dele af et stykke vildtlevende vildt skal senest 18 timer efter, at det er modtaget i behandlingsvirksomheden, undersøges i overensstemmelse med kravene i artikel 3, stk. 1, litra a), trejde led, for at sikre, at kødet heraf er egnet til konsum, navnlig skal kropshulen åbnes med henblik på besigtelse.

2. Rygsøjlen og hovedet skal på embedsdyrlægens forlangende flækkes på langs.

▼B

3. Embedsdyrlægen skal i forbindelse med kødkontrollen foretage:

   a) besigtigelse af det vildtlevende vildt og dets organer.

      Såfremt resultaterne af besigtigelsen ikke gør det muligt at vurdere vildtet, skal der foretages en supplerende laboratorieundersøgelse; denne kan begrænses til et antal stikprøver, der er tilstrækkeligt til at foretage en vurdering af det samlede jagtudbytte

   b) søgning af unormal konsistens, farve og lugt

   c) palpering af organerne, hvis det findes påkrævet

   d) en stikprøveanalyse for forekomster af restkoncentrationer, især ved begrundet mistanke.

      Når der foretages en supplerende undersøgelse som følge af begrundet mistanke, skal vurderingen af alle dyr fra samme jagtudbytte eller dele deraf, som alt efter omstændighederne må formodes at være behæftet med de samme fejl, udsættes, indtil den supplerende undersøgelse er helt afsluttet

   e) sporing af kendetegn, der lader formode, at kødet frembyder sundhedsfare; sådanne kendetegn er især:

      i) unormal adfærd og forstyrrelser i almentilstanden, som jægeren har gjort opmærksom på

      ii) svulster eller abscesser, når disse forekommer i større mængder eller flere forskellige steder i de indre organer eller i muskulaturen

      iii) arthritis, orchitis, forandringer i leveren eller milten, tarm- eller navlebetændelse

      iv) fremmedlegemer mv. i kropshulerne, navnlig i maven, tarmene eller urinen, når bryst- eller bughinde er misfarvet

      v) betydelig gasdannelse i mave- og tarmkanal med misfarvning af de indre organer til følge

      vi) tydelige afvigelser i muskulatur eller organer med hensyn til farve, konsistens eller lugt

      vii) åbne knoglebrud, hvis disse ikke direkte skyldes nedlægning

      viii) kraftig afmagring og/eller generel eller lokaliseret hyddræmi

      ix) nyligt stedfunden sammenklæbning eller sammenvoksning af organer med bryst- eller bughinde

      x) andre tydelige og omfattende ændringer, som f.eks. forrådnelse.

4. Embedsdyrlægen skal beslaglægge alt kød af vildtlevende vildt:

   — der udviser læsioner, bortset fra friske læsioner, der skyldes nedlægningen, misdannelser eller afvigelser af begrænset omfang, såfremt disse læsioner, misdannelser eller afvigelser ikke indvirker på kødets egnethed til konsum eller indebærer sundhedsfare

   — fra dyr, der ikke er blevet nedlagt i overensstemmelse med de nationale jagtregler

   — på hvilket der er konstateret de i punkt 3, litra e), nævnte kendetegn under kødundersøgelsen

   — fra hele stykker vildtlevende småvildt, der er blevet beslaglagt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra d), fjerde led

   — på hvilket der er konstateret trichinose.

5. I tvivlstilfælde kan embedsdyrlægen foretage de snit i og undersøgelser af relevante dele af dyret, som er nødvendige for, at der kan stilles en endelig diagnose.

   Hvis embedsdyrlægen konstaterer alvorlig overtrædelse af de i dette kapitel indeholdte hygiejneregler, eller såfremt der lægges hindringer i vejen for en passende sundhedskontrol, skal han være beføjet til at gribe ind over for anvendelsen af udstyr eller lokaler og til at træffe foranstaltninger, som endog vil kunne indebære midlertidig suspension af produktionen.

6. Resultaterne af kødundersøgelserne registreres af embedsdyrlægen og anmeldes, såfremt der påvises en sygdom, der kan overføres til mennesker, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), tredje led, eller i artikel 9, til de kompetente veterinærmyndigheder, der fører kontrol med det jagtområde, hvorfra det vildtlevende vildt kommer, såvel som til den person, der er ansvarlig for nævnte område.

KAPITEL VI

Sundhedskontrol med opskåret og oplagret kød af vildtlevende vildt

Embedsdyrlægens kontrol omfatter følgende opgaver:

— kontrol med registeret over ind- og udgående kød

▼B

— sundhedskontrol med det kød, som findes i behandlingsvirksomhederne

— sundhedskontrol med kødet før dets opskæring og ved dets afsendelse fra behandlingsvirksomhederne

— kontrol med renligheden hvad angår lokaler, anlæg og værktøj i henhold til kapitel I samt med personalets hygiejne, herunder beklædningen

— enhver anden kontrol, som embedsdyrlægen skønner nødvendig for overholdelsen af dette direktivs bestemmelser.

KAPITEL VII

Sundhedsmærkning

1. Embedsdyrlægen er ansvarlig for sundhedsmærkningen og opbevarer med henblik herpå:

   a) de instrumenter, der er bestemt til sundhedsmærkning af kød, og som han først må udlevere til hjælpepersonalet på selve tidspunktet for mærkningen, og kun for det til denne mærkning nødvendige tidsrum

   b) de etiketter og det indpakningsmateriale, der er forsynet med et af de i punkt 2 fastlagte mærker; etiketterne, indpakningsmaterialet og seglene udleveres i fornødent antal til hjælpepersonalet på selve det tidspunkt, hvor de skal bruges.

2. a) Sundhedsmærket skal være:

      i) et femkantet mærke, der med letlæselige bogstaver angiver følgende:

         — i den øverste del afsenderlandets navn eller dets identifikationsbogstav(er) med versaler, dvs. for Fællesskabet en af følgende angivelser: ►A1 AT, ◄ B, DK, D, EL, E, F ►A1 , FI ◄, IRL, I, L, NL, P ►A1 , SE ◄, UK

         — i midten det veterinære autorisationsnummer, der er tildelt den virksomhed, der behandler vildtlevende vildt, eller i givet fald opskæringsvirksomheden

         — i den nederste del en af følgende sigler: CEE, EØF, EWG, EOK, EEC, EEGeller ►A1 ETY ◄, eller den sigel, der identificerer oprindelsestrejdelandet.

         Bogstavernes og tallenes højde skal opfylde kravene i henholdsvis bilag I, kapitel XI, til direktiv 64/433/EØF for vildtlevende storvildt og i bilag I, kapitel III, til direktiv 91/495/EØF for vildtlevende småvildt

      ii) et kvadratisk stempel, der er tilstrækkeligt stort til at indeholde de oplysninger, der er nævnt i litra a).

   b) Det materiale, der anvendes til mærkning, skal opfylde alle hygiejnekrav, og de i litra a) anførte oplysninger skal være letlæselige.

   c) i) Det i litra a) nævnte sundhedsmærke skal anbringes:

         — på uemballerede slagtekroppe ved hjælp af et segl indeholdende de i litra a) anførte oplysninger

         — på eller synligt under indpakningsmaterialet eller anden emballage for så vidt angår emballerede dyrekroppe

         — på eller synligt under indpakningsmaterialet eller anden emballage for så vidt angår dele af dyrekroppe eller slagteaffald i små emballager.

      ii) Det i litra a), nr. ii), nævnte sundhedsmærke skal anbringes på store emballager.

KAPITEL VIII

Indpakning og emballering af kød af vildtlevende vildt

1. a) Emballagen (f.eks. kasser, kartoner) skal opfylde alle hygiejnekrav, specielt må den:

      — ikke kunne ændre kødets organoleptiske egenskaber

      — ikke kunne overføre stoffer, der er skadelige for den menneskelige sundhed, til kødet

      — være tilstrækkelig solid til at yde en effektiv beskyttelse af kødet under transport og håndtering.

   b) Emballage må ikke genanvendes til emballering af kød af vildtlevende vildt, medmindre den er af korrosionsbestandigt materiale, der er let at rengøre, og forud er rengjort og desinficeret.

2. Såfremt opskåret kød eller slagteaffald indpakkes, skal det ske straks efter opskæringen i overensstemmelse med hygiejnekravene.

▼B

Denne indpakning skal være gennemsigtigt og farveløs samt opfylde bestemmelserne i punkt 1, litra a), første og andet led; den må ikke genanvendes til indpakning af kød af vildtlevende vildt.

3. Indpakket kød skal emballeres.

4. Hvis indpakningen yder samme beskyttelse som emballage, behøver den dog ikke at være gennemsigtig og farveløs, og det er ikke nødvendigt at anbringe den i en ydre emballage, hvis bestemmelserne i punkt 1 i øvrigt er opfyldt.

5. Opskæring, udbening, indpakning og emballering kan foretages i samme lokale på følgende betingelser:

   a) lokalet skal være tilstrækkeligt stort og således indrettet, at hygiejnekravene opfyldes

   b) emballager og indpakningsmaterialer skal straks efter fremstillingen anbringes i en lukket beskyttelsesindpakning og sikres mod beskadigelser under transport til virksomheden, hvor de skal opbevares hygiejnisk i et fra virksomheden adskilt lokale

   c) emballagelagrene skal være støvtætte og sikret mod skadedyr og må ikke have luftforbindelse med lokaler, der indeholder stoffer, som kan forurene kød; emballage må ikke opbevares på gulvet

   d) emballagen skal samles hygiejnisk, inden den bringes ind i lokalet

   e) emballagen skal bringes ind i lokalet på hygiejnisk vis og anvendes med et samme; emballagen må ikke håndteres af personer, der håndterer kød

   f) kødet skal umiddelbart efter indpakningen anbringes i de hertil beregnede lagerrum.

6. Den emballage, der er omhandlet i dette kapitel, må kun indeholde opskåret kød af samme dyreart.

KAPITEL IX

Hygiejnecertifikat

Det originale eksemplar af det hygiejnecertifikat, som skal ledsage kødet under transporten til bestemmelsesstedet, skal være udstedt af en embedsdyrlæge ved indladningen.

Certifikatets indhold og form skal være i overensstemmelse med modellen i bilag II; det skal være udfærdiget i det mindste på bestemmelsesstedets officielle sprog. Det må kun bestå af et enkelt blad.

KAPITEL X

Oplagring

Kød af vildtlevende vildt skal, når kødundersøgelsen er foretaget, køles eller fryses og holdes ved en temperatur, der ikke på noget tidspunkt må overstige 4 ºC for småvildt og 7 ºC for storvildt ved køling og − 12 ºC ved frysning.

KAPITEL XII

Transport

1. Kød af vildtlevende vildt skal forsendes på en sådan måde, at det under transporten er beskyttet mod alt, hvad der kan forurene det eller påvirke det ugunstigt, under hensyntagen til transportens varighed og betingelser og til det anvendte transportmiddel. Især skal køretøjer, der anvendes til denne transport, være således udstyret, at de i kapitel X fastlagte temperaturer ikke overskrides.

2. Kød må ikke transporteres i et transportmiddel, der ikke er rent og desinficeret.

3. Hele og halve kroppe, bortset fra frosset kød i emballager, der opfylder hygiejnekravene, skal altid transporteres hængende undtagen ved flytransport.

   Andre udskæringer og slagteaffald skal ophænges eller anbringes på stativer, såfremt de ikke er emballeret eller anbragt i korrossionsbestandige beholdere. Stativer, emballage og beholdere skal opfylde hygiejnekravene og skal især med hensyn til emballagen opfylde dette direktivs bestemmelser. De må ikke genanvendes, før de er renset og desinficeret.

4. Embedsdyrlægen skal inden afsendelsen sikre sig, at transportmidlerne og indladningsforholdene er i overensstemmelse med de i dette kapitel fastsatte hygiejnekrav.

▼B

BILAG II

MODEL

SUNDHEDS- OG DYRESUNDHEDSCERTIFIKAT

for kød af vildtlevende vildt (1) bestemt til en medlemsstat i EØF efter transit gennem et tredjeland

Afsenderland ..... Nr. (2) .....

Ministerium .....

Kompetent myndighed .....

Reference (2) .....

I. **Identifikation af kødet**

Kød af vildtlevende vildt af .....
(dyreart)

Stykkernes art .....

Emballagens art .....

Antal kolli .....

Nettovægt .....

II. **Kødets oprindelse**

Virksomheden(s)(ernes) adresse og veterinære autorisationsnummer .....

.....

.....

Den (de) autoriserede opskæringsvirksomhed(er)s veterinære autorisationsnummer (3): .....

.....

.....

III. **Bestemmelsesstedet for kød af vildtlevende vildt**

Kødet afsendes

fra .....
(afsendelsessted)

til .....
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmiddel (4) .....

Afsenders navn og adresse .....

.....

Modtagerens navn og adresse .....

.....

(1) Kød af vildtlevende vildt, som ikke har været underkastet anden behandling end kuldebehandling med henblik på at sikre dets holdbarhed.
(2) Fakultativt.
(3) Det ikke gældende overstreges.
(4) Ved forsendelse med jernbanevogne eller lastvogne anføres indregistreringsnummer, ved forsendelse med fly anføres rutenummer og ved skibe navnet.

▼B

IV. **Sundhedserklæring**

Undertegnede embedsdyrlæge ATTESTERER:

a)- at kød af yildtlevende vildt af ovennævnte arter, er udvundet i en behandlingsvirksomhed, der er beliggende i en region eller et område, der er underkastet dyresundhedsmæssige restriktioner, og er blevet erklæret for egnet til konsum efter en dyrlægeundersøgelse, der er foretaget i overensstemmelse med direktiv 92/45/EØF (1)

b) at transportmidlerne og indladningsforholdene er i overensstemmelse med de i ovennævnte direktiv fastsatte hygiejnekrav

c) at de hele stykker vildtlevende vildt/kødet af vildtlevende vildt (2) er bestemt til en medlemsstat efter transit i et tredjeland.

Udstedt i ....., den .....

.....

(embedsdyrlægens underskrift)

(1) Herunder den mikroskopiske trikinundersøgelse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3.

(2) Det ikke gældene overstreges.